

[Gade]

for i alverden man stemmer imod SF's ændringsforslag. Hvad vil man med den bemyndigelse, som man her tilkendegiver at man ikke agter at bruge i praksis?

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Til hr. Glønborg vil jeg sige, at man naturligvis kan strides om ordene, men det vigtigste er jo praksis i forbindelse med ordene. Og dér er det sådan, at det skal være overvejende sandsynligt, for at en kommune kan pålægge en virksomhed disse udgifter, og det taler logikken jo også for, for hvis ikke det er overvejende sandsynligt, vil kommunen tage en erstatnings-sag og påføre borgerne meget store omkostninger i forbindelse med en retssag. Derfor finder jeg egentlig, at det, sådan som det er formuleret, er tilfredsstillende i en almindelig lovtekst; praksis har hidtil vist, at man kun gør det, hvor det er overvejende sandsynligt.

Vedrørende gebyrerne og hjemmelen må jeg sige, at det må dog være muligt for Folketinget – også for ministeren i overensstemmelse med Folketingets udvalg – at indføre gebyrer i forbindelse med klager, hvis vi skønner, det er relevant, i stedet for, at vi skal igennem en lovændringsproces. Hvis vi i øvrigt er enige om at gennemføre gebyrer, må det være det sikreste i forbindelse med en ekspedition igennem Folketinget og igennem ministerierne, at muligheden er til stede – i stedet for, at man skulle til at lave nogle store, tunge lovændringer.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg synes, det er naturligt, at ministeren henviser til praksis for fortolkning. Og det kan man udmærket gøre, hvis der havde stået det samme i de tidligere gældende love. Men der er jo foretaget en ændring i ordene her, og når man foretager en ændring, plejer der gerne at ligge en mening bag.

Jeg er nødt til at spørge ministeren: Hvad er så hensigten med, at man har fået en ny formulering her, der er anderledes end den, man er vant til? Hvis det ikke betyder noget, kunne man jo lige så godt have skrevet det, der stod der før; så var der rimelighed i at henvise til tidligere praksis. Det er der ikke i dag, og kommunerne, eller hvem der nu ellers er miljøtilsynspligtige rundt omkring, vil altid med loven i hånd kunne sige: Jamen der står sådan nu. Der

er intet præcedens for, hvordan det skal fortolkes i forhold til den ordlyd, man tidligere har haft.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Må jeg sige i relation til det spørgsmål, hr. Glønborg har rejst, at for os er der ingen tvivl om, at der faktisk er tale om ændringer på det punkt, som hr. Glønborg henviser til, og det synes jeg da også man skal vedgå. At jeg ikke stemmer som hr. Glønborg, er så en anden sag.

Med hensyn til spørgsmålet om brugerbetaling ved klager siger ministeren, at man skal undgå store, tunge lovændringer. Jamen det, vi taler om, er en lille bitte lovændring, hvis det bliver nødvendigt.

Det andet, jeg synes det er vigtigt at hæfte sig ved, er, at ministeren siger, at han vil have muligheden, men samtidig skriver ministeren i betænkningen, at hjemmelen i § 87 til at fastsætte regler om klagegebyr ikke agtes anvendt for nærværende. Det må så betyde, at ministeren i dag ikke kan se nogen grund til at lægge gebyrer på nogen af de klager, der er knyttet til denne lovgivning.

Så er det, jeg spørger: Hvad er det, ministeren vil have, når han i dag ikke har fantasi til at forestille sig, at det skal bruges? Jeg vil gerne have ministeren til i dag heroppefra at bekræfte, at ministeren i dag ikke har fantasi til at forestille sig nogen af de klager, der i forbindelse med denne lovgivning skal belægges med gebyrer. For det må jo være det, der står i betænkningen, eller hvad?

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Til det sidste kan jeg svare hr. Gade, at jeg har masser af fantasi; jeg kan da sagtens fantasere mig til en kolossal masse gebyrer. Jeg finder bare ikke, det er relevant for nærværende. Det kan da være, Folketinget finder det relevant om et år, det kan hr. Gade ikke udelukke, og så er det ikke særlig relevant – synes jeg – og praktisk, at vi skal igennem en lovændringsproces i den anledning, og jeg synes ikke, at man skal bremse for mulighederne, som Folketinget måtte have om et år.

Det, hr. Gade skal være glad for, er, at ministeren meddeler, at han ikke agter at anvende det for nærværende, og at man kommer tilbage til udvalget; men min fantasi synes jeg ærlig talt ikke han skal udfordre.